Krimināļprocess Nr. 11095145215
Lieta K31-497-15/4

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2015. gada 7. decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese D. Treija,

piedaloties prokurorei I. Savčenko,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. D/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēta Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos:

2015. gada 14. oktobrī ap plkst.10.44 /pers. D/, atrodoties SIA "RIMI LATVIA" piederošā veikala "RIMI LHM Spice" /adrese/ Rīgā tirdzniecības zālē, veikala darba laikā, nolūkā izdarīt svešas kustamas mantas zādzību, no gastronomijas nodaļas paņēma 0,190 kg vistas gaļas kotletes 1,35 *euro* vērtībā, 0,280 kg sautētus kartupeļus 1,59 *euro*, 0,302 kg biešu salātus 1,33 *euro*, kā arī no konditorejas stenda paņēma trīs banānu-valriekstu kēksus, kura katra vērtība 0,49 *euro*, bet no kosmētikas preču stenda paņēma šampūnu "Lovea" 2,25 *euro* vērtībā, matu masku 3,89 *euro* vērtībā un skuvekļus 2,59 *euro* vērtībā.

Minētās preces /pers. D/ ielika iepirkuma grozā, pēc kā devās uz pielaikošanas kabīni, kur domādama, ka viņas darbības neviens nenovēro, paņemtās preces noslēpa savā rokassomā.

Pēc tam /pers. D/ izgāja no veikala tirdzniecības zāles, par minētajām precēm kopējā vērtībā 14,47 *euro* nesamaksājot, tādējādi tās nolaupot.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. D/ slepeni nolaupīja cietušajam SIA "RIMI LATVIA" piederošu kustamu mantu kopējā vērtībā 14,47 *euro*, t.i., nelielā apmērā.

Ar šādām darbībām **/pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.**

Iztiesāšanas laikā apsūdzētā /pers. D/ savu vainu visā viņai izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņai pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore uzturēja apsūdzētās lūgumu – neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Krimināļprocesa likuma 499. pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētā atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētās vainīgumu viņai izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās darbības ir kvalificētas pareizi un viņas vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. D/ atzīstama par vainīgu un sodāma Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajai soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgās personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu /pers. D/ 2015. gada 14. oktobrī izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas klasificējams kā tīšs mazāk smags noziegums.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka /pers. D/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir vērsusies pret īpašumu, apdraudot cietušā SIA "RIMI LATVIA" mantiskās intereses, prettiesiski iegūstot savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā.

Ievērojot faktu, ka izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas tās likumīgā valdītāja – SIA "RIMI LATVIA" īpašumā, kaitējuma kompensācija lietā nav pieteikta.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās /pers. D/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/– Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, bez deklarētas un faktiskas dzīvesvietas, neprecējusies, apgādībā 2011. gadā dzimis bērns [*lietas 44.-45. lapa*], ar augstāko izglītību; algotu darbu nestrādā [*lietas 70.-71. lapa*]; ir reģistrēti administratīvie pārkāpumi, iepriekš nesodīta [*lietas 48. lapa*].

Apsūdzētā /pers. D/ tiesas sēdē, atzīstot savu vainīgumu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, nevarēja sniegt objektīvu skaidrojumu

savām prettiesiskām darbībām, vien norādīja, ka zādzības izdarīšana bija galējais līdzeklis ikdienas materiālo vajadzību nodrošināšanā, jo algotu darbu nestrādāja un pastāvēja finansiāla rakstura problēmas.

Krimināllikuma 5. panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Spēkā esošajā Krimināllikuma redakcijā noteikts, ka par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajai soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. D/ par izdarīto noziegumu, ir nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurore un pret ko neiebilda pati apsūdzētā.

Lemjot jautājumu par kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka /pers. D/ ir iepriekš nesodīta; lietas materiālos nav informācijas par kādām apsūdzētās sociālām novirzēm vai negatīvām parādībām (alkoholisms, narkomānija), kas nelabvēlīgi iespaidotu viņas tiesisko un sabiedrisko apziņu; apgādībā nepilngadīgs bērns, kura ikdienas aizgādību īsteno bērna tēvs, jo apsūdzētā ir persona bez noteiktas dzīvesvietas un legāliem ienākumiem, ar tendenci uz likumpārkāpumiem; cilvēks ar augstāko izglītību, bez veselības traucējumiem, kurš atrodas ekonomiski aktīvā darbspējīgā vecumā, taču savas ikdienas materiālās vajadzības uzskata par pieļaujamu risināt ar prettiesiskām darbībām, ignorējot sabiedrībā pastāvošos normatīvos aktus un principus personu atturēšanai no noziegumu izdarīšanas; apsūdzētajai piemīt paškritiska attieksme pret izdarīto un gribas diktēts lēmums turpmāk atturēties no jaunu noziegumu izdarīšanas, taču ievērojot vispārzināmu faktu, ka kaitējums tiek radīts ar katru noziedzīgu nodarījumu, tad izvērtējot noziedzīgā nodarījuma radītā kaitējuma pakāpi kopsakarā ar apsūdzētās personību raksturojošiem faktoriem un Krimināllikuma 35. pantā definētiem prevencijas mērķiem, tiesa secina, ka apsūdzētajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms īslaicīgs brīvības atņemšanas sods, jo personības relatīvi pozitīvais raksturojums nevar būt pamatā tam, lai nesaņemtu atbilstošu sodu par savtīgos nolūkos izdarītu noziegumu.

Tā kā apsūdzētajai nav ne algota darba, ne arī deklarētas vai faktiskas dzīvesvietas, turklāt pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētā ir apzināti ignorējusi kriminālprocesā noteiktos pamatpienākumus, tad tiesa piekrīt prokurores tiesas debatēs paustajam viedoklim par Krimināllikuma 180. panta sankcijā paredzēto brīvības atņemšanai alternatīvo sodu piemērošanas neiespējamību /pers. D/, un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanas nolūkā, apsūdzētajai ir pamatoti nosakāms panta sankcijā paredzētais bargākais soda veids – brīvības atņemšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajai soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam, viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētās vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta nosacījumiem, tiesa apsūdzētajai atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatē.

Tā kā /pers. D/ ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa secina, ka apsūdzētajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, kas pietuvināts panta sankcijas zemākajam apmēram.

Kriminālprocesa ietvaros /pers. D/ aizturēta 2015. gada 14. oktobrī, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu ieskaitāms apsūdzētās soda termiņā [*lietas 30. lapa*].

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores A. Keišas 2015. gada 14. oktobra lēmumu /pers. D/ piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī [*lietas 40. lapa*].

Kriminālprocesa likuma 276. pants noteic, ka pēc iztiesāšanas uzsākšanas apcietinājumu pēc savas iniciatīvas piemēro tiesa, kas izskata lietu, ievērojot šā likuma 272.-275. panta noteikumus, savukārt Kriminālprocesa likuma 272. panta pirmā daļa nosaka, ka apcietinājumu var piemērot, ja kriminālprocesā iegūtās konkrētās ziņas par faktiem rada pamatotas aizdomas, ka persona ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, par kuru likums paredz brīvības atņemšanas sodu, un cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka persona neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu un neizvairīsies no sprieduma izpildīšanas.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai par izdarīto noziegumu ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, tad sprieduma izpildes nolūkā līdz sprieduma stāšanās spēkā /pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā piemērotais drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī – grozāms uz apcietinājumu, jo lietā ir iegūtas objektīvas ziņas, kas norāda uz apsūdzētās rīcību procesuālo pamatpienākumu apzinātā nepildīšanā un ignorēšanā, kā tas noteikts Kriminālprocesa likuma 67., 74. pantā [*lietas 67. lapa*].

Kriminālprocesā par cietušo atzīts SIA "RIMI LATVIA", kurš Kriminālprocesa likuma 351. panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā kaitējuma kompensāciju par /pers. D/ prettiesisko darbību rezultātā nodarīto mantisko zaudējumu 14,47 *euro* apmērā nav pieteicis, jo nozagtās preces atgūtas bez bojājumiem un nodotas tās likumīgā valdītāja – SIA "RIMI LATVIA" rīcībā [*lietas 10., 11., 12. lapa*].

Lietā nav uzlikts arests mantai, kā arī nav radušies procesuālie izdevumi, par kuriem būtu pieņemams lēmums, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 366., 368. pantam.

Lietiskie pierādījumi – CD disks aploksnē, kuram nav materiālas vērtības un kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināms pēc sprieduma

stāšanās spēkā; banānu-valriekstu kēksi, sautēti kartupeļi, vistas gaļas kotletes, šampūns "Lovea", matu maska, biešu salāti un skuvekļi, kas nodoti likumīgā valdītāja SIA "RIMI LATVIA" rīcībā, – atdodami likumīgajam valdītājam SIA "RIMI LATVIA".

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un noteikt sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /pers. D/ soda termiņā ieskaitīt aizturēšanas laiku – 2015. gada 14. oktobri.

Soda izciešanas termiņu skaitīt no 2015. gada 7. decembra.

/pers. D/ piemēroto drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iecirknī, – grozīt uz apcietinājumu.

Lietiskos pierādījumus – CD disku aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā; banānu-valriekstu kēksus, sautētus kartupeļus, vistas gaļas kotletes, šampūnu "Lovea", matu masku, biešu salātus un skuvekļus, kas nodoti likumīgā valdītāja SIA "RIMI LATVIA" rīcībā, – atdot likumīgajam valdītājam SIA "RIMI LATVIA".

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2015. gada 15. decembra.

Tiesnese D. Treija